

**Szociális és Munkaügyi Minisztérium
Miniszter**

Országgyűlés Hivatala

7065-3/2009.

Hományszám: K19268/1

Érkezett: 2009 APR 06.

Móring József Attila úrnak
országgyűlési képviselő

Kereszténydemokrata Néppárt
Képviselőcsoportja

Budapest

Tisztelt Képviselő Úr!

Az Ön által „Válhat-e szegény, idős emberek ellátása üzletté?” címen, K/9268. számon benyújtott írásbeli kérdésére az alábbi tájékoztatást adom.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (továbbiakban Szt.) 92/K. § (1) bekezdése szerint szociális szolgáltatásokat bármely állami, egyházi, és nem állami fenntartó biztosíthat, ha megfelel e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek, valamint jogerős működési engedéllyel rendelkezik. Az Szt. 58/A. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján a személyes gondoskodást nyújtó közfeladatot ellátó közhasznú társaság a külön törvényben meghatározott normatív állami hozzájárulásra jogosult.

A szociális szolgáltatások – különösen olyan alapszolgáltatás, mint a házi segítségnyújtás – fejlesztése érdekében nincs korlátozás arra nézve, hogy egy ellátási területre kizárólag egy szolgáltató kaphat működési engedélyt.

A kérdésében leírt balatonmáriaifürdői gyakorlat, mely szerint egy civil fenntartó megjelenik egy településen, meghirdeti szolgáltatását és igyekszik arra „vevőket” találni nem ütközik jogszabályba. Ezzel piaci viszonyok teremődnek, ahol választási lehetőséget kap az igénylő abban, hogy a házi segítségnyújtást végző szolgáltatók közül kitől kérjen segítséget.

Természetesen érthető, hogy az „ ingyenességet” ígérő versenytárs megjelenése az önkormányzati fenntartót nehéz helyzetbe hozza és vélhetően a szolgáltatás minőségének vagy mennyiségének változtatására fogja kényszeríteni.

A segítségre szoruló állampolgár – aki számomra a legfontosabb – ezzel a helyzettel viszont elégedett lehet, hiszen szociális igényeinek kielégítésére többféle mód is adódik saját lakóhelyén.

Kérdésére válaszolva, a jogszabályok nem tiltják azt, hogy szociális közfeladatot vállaló, működési engedéllyel rendelkező civil szervezet új ügyfeleket „toborozzon” olyan településen, ahol önkormányzati fenntartásban is működik szolgáltató.

A házi segítségnyújtás 1993 óta az önkormányzatok kötelezően biztosítandó szolgáltatásai közé tartozik, de még ma sem érhető el minden településen. A civil és egyházi fenntartók jelenléte eddig nem volt számottevő ebben az ellátási formában, de megjelenésük hozzájárulhat annak fejlődéséhez és szabad kapacitásuk bevonásával az eddig ellátatlan lakosok is hozzájuthatnak a házi segítségnyújtáshoz.

Budapest, 2009. április „ 6. „

Üdvözlettel

Szűcs Erika